

Calma total

Malgrat els enfrontaments que ha provocat la política comercial del Govern Cañellas, el Partit Popular ha aconseguit amb unanimitat el vot empresarial.

Balears és una comunitat on el poder polític manifesta una irrefrenable tendència al monolitisme. Gairebé tot és PP. I després de les eleccions del proper dia 28 de maig, les probabilitats que el poder conservador es faci encara més important són molt considerables. L'empresariat, per la seva banda, té una tendència lògica a no ficar-se en política, quan aquesta li és favorable. I a les Illes el panorama polític no es pot dir, ni remotament, que no sigui favorable als interessos empresarials.

En temps passat hi ha hagut certes desavinences entre el poder polític -PP- i un cert segment de l'empresariat. Va ser a començament de l'any 1993. En aquells moments es discutia la instal·lació a Palma de dues noves grans superfícies comercials: El Corte Inglés i una segona Pryca. Els empresaris del petit i mitjà comerç -numèricament i econòmicament importants dins Mallorca- començaren un seguit de mobilitzacions contra aquests permisos d'instal·lació. La raó aduïda pels empresaris era que el PP -a l'Ajuntament de Palma i al Govern autònom- feia més costat als interessos forans de les grans superfícies que no als propis dels comerciants mallorquins. Fins i tot el mes de febrer hi va haver un tancament patronal contra la política del PP. Va ser un moment on tots els partits de l'oposició -especialment els d'esquerra, PSOE i PSM- com també els sindicats de classe, UGT i CC OO, veren una esclatxa oberta en el monolític poder polític-econòmic conservador. L'empresariat de comerç, tradicionalment favorable als conservadors, semblava arribar a un punt

de confrontació amb el PP de difícil retorn. En aquells dies, l'oposició deia sovint que "Cañellas comença a estar erosionat i és l'inici de la seva fi". El tancament va passar i pocs mesos després ja ningú no se'n recordava. De fet en les següents eleccions, les generals, el PP obtenia el suport més gran -fins aleshores- que mai havia tingut.

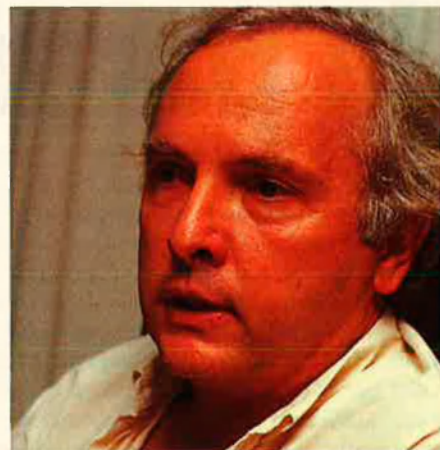

Gabriel Cañellas. El president balear ha aconseguit el suport unànime dels empresaris.

Les esperances esquerres que es consumà el divorci PP-empresaris s'esvaïren, una vegada més. El Govern Cañellas anunciava un pla d'ajuda al comerç mallorquí amb un pressupost de 4.500 milions a 4 anys. Els ànims, naturalment, es calmaren molt.

Encara més endarrerit en el temps hi hagué diferències de criteri entre la poderosa Federació Hotelera de Mallorca -la federació més important de la CAEB, Confederació d'Associacions Empresarials de Balears- i el Govern. Eren els temps de la presidència de Josep Forteza-Fei. Els motius eren divergències sobre política turística. Semblava també que podria haver-hi un trencament. No va ser així. Forteza-Rei va deixar la presidència en favor de l'actual president, Ferran Poto. No ha tornat a haver-hi enfrontaments greus, si bé hi sol haver divergències cícliques sense massa transcendència. Molt s'especulà en aquells moments sobre intents del Govern per substituir Forteza-Rei.

I ara mateix? Doncs ara hi ha una pau absoluta entre empresariat i els governs -Ajuntament de Palma i Govern autònom- del PP. Segurament és el reflex de la situació política. A les Balears els empresaris no tenen opcions. No hi ha res més que el PP. Cap organització empre-

Ferran Porto. Va substituir Josep Forteza-Rei en la Federació Hotelera de Mallorca, i amb ell arribà la calma.

sarial es pot permetre el luxe d'entrar en guerres polítiques contra qui governa per tot arreu. Seria quasi suïcida. La sintonia és total. Un exemple clar de les relacions entre empresariat i món polític és l'Estatut Fiscal. El Govern el va aprovar, únicament amb el vot contrari del PSOE. En el món empresarial el suport a l'Estatut Fiscal és absolut. El PSOE, per contra, diu que fomenta la "insolidaritat", quan precisament els empresaris es queixen sovint d'aquesta solidaritat que, segons diuen, els fa pagar més impostos que s'inverteixen en vot captiu favorable al PSOE".

I els altres partits? Els punts d'unió entre EU i empresaris són quasi inexistent. UM i PSM sí que intenten aconseguir el suport de sectors empresarials. Especialment els de la petita i mitjana empresa. A títol individual incorporen candidats que pertanyen a aquest sector. Algun dirigent empresarial de la PIME, com Demetri Pena, sovint fa costat al PSM. Els dos partits nacionalistes, per la seva part, no es cansen de donar suport a les tesis que mantenen les petites i mitjanes empreses. Sobretot les que es refereixen a "canviar" l'actual pressió fiscal. UM des de sempre s'ha d'identificat amb aquest sector empresarial. En el cas del PSM és nou: respon a la nova tendència dels darrers quatre anys, una moderació constant dels principis esquerrans en favor d'una obertura, sobretot per la dreta. En aquest sentit el PSM va portar als tribunals, juntament amb les dues patronals del petit i mitjà comerç, la instal·lació a Palma de les dues grans superfícies comercials esmentades. A pesar dels intents dels dos partits nacionalistes, la realitat ve marcada per un suport àmpliament majoritari del petit i mitjà empresariat al PP. **Miquel Payeras**